

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-IckeKommersiell-Dela Lika 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.

Normalt här och där

NÄR KYLAN SLOG TILL BLEV VI I SVERIGE ett folk i väntan på bus-sar, tåg, flyg. Alla frågar sig hur det kan hända att trafiken i ett vin-terland stannar när vintern slår till. Det här är ju löjligt, har jag hört massor med folk säga när vi frusit på perronger och busshållplatser.

Gamla SL-gubbar säger att underhållet av bussar och tåg inte skötts under de senare åren, det har ansetts för dyrt när det vikti-gaste blir att presentera fina siffror för verksamheten. Det låter tro-ligt. Pengar tycks alltid vara viktigare än människor i det moderna samhället. Men det är en urusel strategi som nu visat sitt sanna an-sikte.

ISTÄLLET FÖR ATT VÄNTA PÅ KOLLEKTIVTRAFIKEN tar många människor sin egen bil. Sedan sitter de, en och en, i långa köer och gör det ännu svårare för kollektivtrafiken att komma fram. Att erbjuda väntande medmänniskor skjuts ingår inte i deras världsbild. När jag ser dessa köer tänker jag på den vilja och vana att ge skjuts som är en inbyggd del av vardagen i länder med dålig kollektivtrafik. Här i Sverige ser inte bilägarna att det står folk längs trottoaren och väntar, frysande i kylan.

UNDER DESSA DAGAR HAR JAG OFTA TÄNKT på Afrika. Inte bara för att det skulle vara skönt med värme och sol som alternativ till kall snöblåst innanför kragen. Jag ser på dessa många förbannade svenskar som tar det som en personlig förolämpning att inte kunna ta sig fram just när man vill och just dit man vill, och jämför med förhållanden i många länder i Afrika.

För de flesta människor där är det inte självklart att det går en buss tre minuter över hel och halv timme hela dagen, varje dag, året om. Deras verklighet är att vänta, gå eller lifta, att hela tiden missa en massa möten och möjligheter, ständigt riskera att komma för sent till jobbet och skolan. Nu drabbas vi en kort period av att inte kunna planera vår tid och våra resor. Många kan jobba hemifrån och undgår därmed stora delar av problemen, för andra är förståelsen stor hos chefer och överordnade när man kommer för sent. Dagens färd till jobbet blir till roliga historier runt kaffebordet. Just för att det rör sig om en kort period.

MEN OM DESSA FÖRHÅLLANDEN vore permanenta och man ofta kom för sent, när färden till jobbet inte blir en rolig utan en jobbig historia? Hur skulle man då bli betraktad av sin omgivning? Som lat och oansvarig? Så som européer under det senaste århundradet, och tyvärr ibland än idag, karakteriserat afrikaner?

För det är ju så lätt att döma en situation eller en person utan att känna till omständigheterna runt omkring. Det som är normalt för mig är naturligtvis normalt för alla andra! Tycks en del tro. Det som är normalt för oss i detta land är en väl utbyggd kollektivtrafik och ett socialt nät som ger oss en enorm trygghet. Så är det inte överallt men detta borde i solidaritetens namn vara normalt för alla människor på jorden!

KERSTIN BJURMAN